

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részítése**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.371/2025/9.

A tanács tagjai:

Dr. Dzsula Marianna a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

Dr. Pataki Árpád bíró

Dr. Stark Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperesek:

felperes1 (cím1) II. rendű

felperes2 (cím2) III. rendű

A felperesek képviselője:

Fülöp Ügyvédi Iroda (cím3 ügyintéző: dr. Fülöp Tamás ügyvéd) II. és III. rendűért

Az alperes:

alperes (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Hüttl Tivadar ügyvéd (cím5)

A per tárgya:

személyes adatok megsértésével összefüggő igény érvényesítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A II. és III. rendű felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.668/2023/19. számú részítése

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 40.P.20.842/2022/45. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős részítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a II. rendű és III. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 217.500 (kétszáztizenhétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a II. és III. rendű felpereseket, hogy az esedékesség napjáig fizessenek meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság közzétett illetékbevételei számlájára – személyenként 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A II-III. rendű felperesek a másodfokú eljárás során, 2024. június 7-én elhunyt I. rendű felperes gyermekei, a név1 Kft. (a továbbiakban: Cég) ügyvezetői.

[2] Az alperes 2020. augusztus 31-én tájékoztatta a felpereseket, hogy cikket kíván megjelentetni, amellyel kapcsolatban kérdéseket tett fel. A felperesek a kérdéseket nem válaszolták meg, kérték a magánéletük tiszteletben tartását. 2020. szeptember 2-án a felperesek felszólították az alperest, hogy a cikk megjelenése előtt azt részükre küldje meg. Az alperes a felszólításnak nem tett eleget. 2020. szeptember 2-án a felperesek közölték, hogy nem járulnak hozzá a személyüket és üzleti titkaikat érintő cikk megjelenéséhez, a személyes adataik nyilvánosságra hozatalát kifejezetten megtiltják. Az alperes 2020. szeptember 4-én arról tájékoztatta a felpereseket, hogy a cikk mely személyes adataikat tartalmazza, közölte a személyes adatok forrását, az adatkezelés jogalapját, célját, a kapcsolódó jogos érdeket, az érintetti jogokat és a tiltakozáshoz való jogot és annak tartalmát, az adatkezelést engedő kényszerítő jogi érdeket, és a jogérvényesítési lehetőségeket. Tájékoztatta a felpereseket az adatvédelmi tájékoztató nyilvános elérhetőségéről.

[3] Az alperes a 2020. október 15-én online („A cukorpiactól név3ig és még tovább – a név1 és a név4 család”) és papír alapú sajtótermékében („név2 sötét lovagjai – a név1 és a név4 család”) megjelent cikkeiben a felperesek vállalkozásait, életútját, családi és üzleti kapcsolatát, vagyoni helyzetét, cégcsoportjukat érintő állami támogatásokat, beruházásaikat, jogi ügyeiket, a hazai gazdasági életben elfoglalt helyüket tárgyalta.

[4] A felperesek jogellenes adatkezelés megállapítása iránti kérelmét a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: NAIH) 2021. január 8-án a

NAIH/2021/438-I. számú határozatában elutasította, majd e határozatát 2021. március 23-án NAIH 438-2/2021. számú döntésével visszavonta. A Fővárosi Törvényszék 2021. december 8-án meghozott 104.K.703.533/2021/9. számú jogerős ítéletével a NAIH 438-2/2021. számú határozatát megsemmisítette.

[5] A pert megelőzően a Fővárosi Törvényszék 17.Pk.22.488/2020/9. számú végzésében ideiglenes intézkedéssel kötelezte az alperest, hogy az I. és IV. rendű kérelmezők bűnügyi személyes adatait jelölje meg, továbbá azokat – a tároláson kívül – a per jogerős elbírálásáig csak a kifejezett írásbeli hozzájárulásuk esetén kezelje, azok kezelésétől az alperest eltiltotta. A Fővárosi Ítéletábla a 2.Pkf.25.949/2020/9. számú végzéssel az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A Kúria a Pfv.IV.20.336/2021/4. számú végzéssel a jogerős végzést hatályában fenntartotta.

A keresetek és az alperes ellenkérelme

[6] A II-III. rendű felperesek keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az alperes 2020. augusztus 31. napja óta jogellenesen gyűjti, rögzíti, rendszerezi és felhasználja a személyes adataikat, így különösen nevüket, állampolgárságukat, vagyoni helyzetüket, üzleti, baráti és rokoni kapcsolataikat, pereikkel és hatósági eljárásaikkal összefüggő adataikat, lakóhelyüket és bűnügyi személyes adataikat, továbbá ezen adatokat 2020. október 15-én jogellenesen hozta nyilvánosságra (a továbbiakban: 1. és 2. kereset); megsértette a tájékoztatáshoz és hozzáféréshez való érintetti jogait, mert nem tájékoztatta az adatkezelés jogalapjáról és céljáról, az adatkezeléssel érintett személyes adatok kategóriáiról, az adatkezelés jogos érdekéről, az esetleges adattovábbítások tényéről, címzettjeiről, az adatok tárolásának időtartamáról, az érintetti jogokról és gyakorlásuk lehetőségéről, az adatkezelés tekintetében a hozzájárulás visszavonhatóságáról, panasz benyújtásának jogáról, az automatizált döntéshozatalról (a továbbiakban: 3. kereset); megsértette hozzáféréshez, törléshez, korlátozáshoz, tiltakozáshoz való érintetti jogait, mert tiltakozásuk és kérelmük ellenére nem törölte a rájuk vonatkozó adatokat, és kérelmük elutasításának jogi indokairól sem tájékoztatta őket (a továbbiakban: 4. kereset); és az 1-4. keresetben megjelölt magatartással megsértette a személyes adatok védelméhez való személyiségi jogukat (a továbbiakban: 5. kereset). Kérték az alperes kötelezését a jogellenes adatkezelés megszüntetésére, ezen belül a személyes adataik online cikkből, adathordozókból törlésére, az online médiatartalom eltávolítására, ennek lehetetlensége esetére a személyes adatok anonimizálására, a papír alapú sajtótermékek visszavonására (a továbbiakban: 6. kereset); az elkövetett jogsértés abbahagyására (a továbbiakban 7. kereset). Kérték az alperes eltiltását a nevük, állampolgárságuk, vagyoni helyzetük, üzleti, baráti és rokoni kapcsolataik, pereik és hatósági eljárásaik, lakóhelyük és bűnügyi személyes adataik jogellenes kezelésétől (a továbbiakban: 8. kereset). Kérték annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyes adataik felhasználása során a célhoz kötöttség és a pontosság elvét (a továbbiakban: 9. és 10. kereset), továbbá a személyes adatok védelméhez, magánélethez- és magánlakáshoz, becsülethez fűződő személyiségi jogait (a továbbiakban: 11. kereset).

[7] A keresetek jogalapjaként az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 23. §-ára, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i 2016/679. rendelete (a továbbiakban: GDPR) 5. cikk (1) bekezdés *b)* és *d)* pontjaira, a 6., 10., 14., 15., 17., 18.

cikkeire, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdéseire, a 2:43. § *b)*, *d)* és *e)* pontjára, és a 2:51. § (1) bekezdés *a)* pontjára hivatkoztak.

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete és másodfokú bíróság részítése

[9] Az elsőfokú bíróság a kereseteket elutasította.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokai szerint a személyiségi jog megsértése iránti kereset azért alaptalan, mert a felperesek kizárólag az adatkezelési szabályok megsértésére hivatkoztak, azt azonban nem adták elő, hogy melyik közlés melyik személyiségi jogukat sérti, a rendelkezésre álló iratok alapján pedig nem állapítható meg, hogy a felperesek magánéletét, magánlakásuk zavartalanságához és a becsülethez fűződő jogát a közlések miként sértették. Mivel az alperes feladata a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 10. §-a alapján a közügyekről történő tájékoztatás, ezért közfeladatot lát el, a cikkek témája pedig közügy, a személyes adatok kezelésének jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e)* pontja.

[11] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a sérelmezett cikkek a felpereseket nem magánemberként mutatja be, hanem az ország gazdasági helyzetére jelentős hatást gyakorló, piacvezető cég vezetőjeként, az üzleti élet jelentős szereplőjeként, a személyük e szempontból történő bemutatása ezért közügynek minősül. A felperesek lakóhelye, gépkocsija a cikkek alapján nem beazonosítható, ezért ezen adatok nem minősíthetők személyes adatként, továbbá a közlések nem sértik a felperesek emberi méltóságát sem. Az alperes az I. és a III. rendű felperest érintő bünygyi személyes adatokat a közüggyel összefüggésben tárgyalta, közléseik a közügy tárgyalásához szükségesek voltak, mert az I. és III. rendű felperesek gazdasági sikerének feltárásához hozzájárultak, ezért a bünygyi személyes adatok kezelése nem sértette a felperesek személyes adatok védelméhez fűződő jogait. Mivel az alperes adatkezelésének jogalapja GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e)* pontja szerint közérdekű feladat ellátása, ezért az alperest a GDPR 14. cikk (2) bekezdés *b)* pontjában foglalt érdekmérlegelési és tájékoztatási kötelezettség sem terhelte, ezért ezt a kötelezettségét nem mulasztotta el. A személyes adatok törlése iránti kereset pedig azért alaptalan, mert a GDPR 17. cikk (3) bekezdés *a)* pontja alapján a személyes adatok kezelése szükséges a véleménynyilvánítás gyakorlása céljából. A hozzáféréshez fűződő jog érvényesítése iránti kereset pedig azért nem alapos, mert az alperes a kért adatokat már nem kezeli.

[12] A felperesek fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság – a 2024. december 12-én jogerőre emelkedett végzésével – az eljárást részben megszüntette, e részben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, az I. rendű felperes ezt meghaladó kereseteivel összefüggésben megállapította, hogy az eljárás 2024. június 7-én – az I. rendű felperes jogutódjának perbe lépéséig, illetve perbe vonásáig – félbeszakadt. A 2025. szeptember 9-én meghozott részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a II. és III. rendű felperesek keresetét elutasító rendelkezését helybenhagyta.

[13] A jogerős részítele indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékok mérlegelése során nem sértett jogszabályt. Az alperest a közfeladat ellátása érdekében a jogalkotó közhatalmi jogosítványokkal nem ruházta fel, ezért az adatkezelés jogalapja – az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával ellentétben – a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja szerinti jogos érdek lehet.

[14] A másodfokú bíróság rámutatott, az elsőfokú bíróság az adatkezelés jogalapját ugyan tévesen határozta meg, ennek azonban az ügy érdemi eldöntése szempontjából azért nincs jelentősége, mert az adatkezeléshez fűződő érdekek mérlegelése elvégezhető volt. Értékelni kellett, hogy a keresetben sérelmezett cikkek közügyet tárgyaltak: a gazdasági élet jelentős szereplőinek tevékenysége és a Cég által a közpénzek felhasználása hozzájárul a jelenkor bemutatásához.

[15] Az alperes nem sértette meg a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvét sem, mert a nyilvánosságra hozott személyes adatok kezelése szükséges volt a II. és III. rendű felperesek gazdasági sikerének bemutatásához, ekként a közügy tárgyalásához. A felperesek fokozott tűrési kötelezettségét megalapozza a gazdasági életben történő a szerepvállalásuk, a Cég által felhasznált jelentős közpénz.

[16] A másodfokú bíróság megítélése szerint a cikkekben sérelmezett közlések nem sértették a II. és III. rendű felperesek jóhírnevét, becsületét, magánélethez, családi élet nyugalmához, magánlakáshoz való jogát sem. Egyrészt nem tartalmazzak a felpereseket érintő, valótlan, sértő tényállítást, másrészt a magánéletet érintő közlések nem túlzóak és nem minősíthetők a magánéletbe történő szükségtelen beavatkozásként, harmadrészt a név, az állampolgárság, az üzleti, baráti, rokoni kapcsolatok, a perek, hatósági eljárások bemutatása pedig szintén szorosan kapcsolódik a jelenkor eseményeinek, a közpénzek felhasználásának bemutatásához.

[17] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a III. rendű felperes bűnügyi személyes adatainak kezelése is jogszerű volt. Ezek az adatok a III. rendű felperes által végzett üzleti tevékenységgel összefüggenek és arra sem merült fel adat, hogy e személyes adatok jogszerűtlen forrásból származtak volna. Ezért a felperesek személyiségi jogainak védelmével szemben a sajtószabadsághoz fűződő alapjogot kell előtérbe helyezni. A II. és III. rendű felperes személyes adatai kezelésének jogalapja fennállt, ahhoz az alperes GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti jogos érdeke fűződött.

[18] A jogerős részítélet további indokai szerint a II. és III. rendű felperesek érintetti jogainak érvényesítésén alapuló keresetei elbírálása során is figyelembe kell venni az ügy alapjogi érintettségét és a felperesek alapjogával szemben álló véleménynyilvánítás szabadságát. Az alperest a GDPR 14. cikk (1), (2) bekezdésében foglalt előzetes tájékoztatás kötelessége nem terhelte, mert ilyen tartalmú kötelezettség – az adatok nagy számára tekintettel – az újságírói kutatómunkát, a tényfeltárást elnehezítené, a forrásvédelmet veszélyeztetné.

[19] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy az alperes a II. és III. rendű felpereseket 2020. szeptember 4-én megfelelően tájékoztatta a személyes adataik kezeléséről. Önmagában az adatkezelés jogalapjának téves meghatározása miatt az adatkezelés nem minősíthető jogellenesnek. Emellett a felperesek nem terjesztettek elő olyan határozott keresetet, ami alapján az alperes további tájékoztatásra lett volna kötelezhető.

[20] A II. és III. rendű felperes hozzáférési jog érvényesítése iránti kereset pedig azért nem alapos, mert a felperesek nem bizonyították, hogy az alperes a kért személyes adatokat kezeli. A GDPR 15. cikk (4) bekezdése szerinti másolat igényléséhez fűződő jog a nem lehetetlenítheti el a sajtószabadság működését. A GDPR 17. cikk (3) bekezdése értelmében a személyes adat törlése sem kérhető, mert az adatok kezelése szükséges a véleménynyilvánítás szabadsága és a tájékozódáshoz való jog gyakorlásához.

[21] A II. és III. rendű felperesek érintetti jogai megsértése hiányában az ezzel összefüggő személyiségi jog megsértése iránti keresetek sem teljesíthetők. Mivel a felperesek nem kizárólag a személyes adatkezelésével összefüggő kereseteket terjesztettek elő, hanem személyiségi jogaik megsértésének megállapítását is kérték, ezért az eljárás ez utóbbi

keresetek elbírálását illetően az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján nem illetékmentes.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[22] A jogerős részítélettel szemben a II. és III. rendű felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma szerint – azt kérték, hogy a Kúria a jogerős részítéletet helyezze hatályon kívül, az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és hozzon a kereseteiknek teljes egészében helyt adó részítéletét.

[23] Megsértett jogszabályként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, a GDPR (171) preambulum bekezdését, 4. cikk 1., 2. pontját, 5. cikk (1) bekezdés *b)* és *d)* pontját, 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontját, 12. cikk (4) bekezdését, 14. cikk (1) bekezdés *a)*- *c)* pontját, (2) bekezdés *b)*, *c)* *e)* pontját, (3) bekezdés *a)* pontját, (5) bekezdés *b)* pontját, 15. cikk (1) bekezdését, 17. cikk (1) bekezdés *c)* pontját, (3) bekezdés *a)* pontját, 18. cikk (1) bekezdés *d)* pontját, 21. cikk (1) bekezdését, 85. cikkét, 99. cikk (2) bekezdését, az Infotv. 3. § 1., és 10. pontját, 4. § (1) és (4) bekezdését, 6. § (1) bekezdését, 23. § (1) és (5) bekezdés *a)*-*c)* pontját, a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdését, 2:43. § *b)*, *d)* és *e)* pontját, a 2:44. § (1)-(3) bekezdését, 2:51. § (1) bekezdés *a)* *b)* és *d)* pontját jelölték meg.

[24] A felülvizsgálati kérelem indokai szerint a jogerős részítélet azért sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését, mert az érdemi döntés alapjául szolgáló tényállás iratellenes megállapításokat tartalmaz. A jogerős részítélet megállapításaival szemben a felperesek nem közismert személyek, a tatai beruházás és más projektjeik sem került a közérdeklődés homlokterébe, a felpereseket az alperes nem az üzleti élet szereplőjeként, hanem magánemberként mutatta be és a cikk tartalma sem közügy.

[25] Állították, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdését megsértve indokolás nélkül tért el a Kúria Kfv.III.37.318/2023/7. számú határozatának indokaitól, amely szerint még a közszereplőket is megilleti a magánélet védelméhez fűződő jog; a Kfv.III.37.978/2021/10. számú precedens határozat indokai szerint pedig az adatkezelés cégnyilvántartásban történő jogszerű nyilvánosságra hozatala nem teszi jogszerűvé az adatok további, megfelelő jogalapot és érdekmérlegelést nélkülöző adatkezelését, ezen adatok gyűjtését, felhasználását. Az említett eljárási szabálysértések az ügy érdemi eldöntésére kihatottak, ezért megalapozzák a jogerős részítélet hatályon kívül helyezését.

[26] A felperesek érvelése szerint a jogerős részítélet a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontját megsértve állapította meg, hogy az alperes adatkezelése jogszerű volt. Az alperes tévesen határozta meg az adatkezelés jogalapját és a téves jogértelmezése miatt érdekmérlegelést sem végzett, a felpereseket nem tájékoztatta megfelelően, a tiltakozásukat is jogellenes hagyta figyelmen kívül. Az elsőfokú bíróság az adatkezelés jogalapját szintén jogszabályt sértve határozta meg, ezért nem vizsgálta, hogy az alperes adatkezelése a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja alapján jogszerű lehet-e, amely hiányosság – a jogerős részítélet indokaival szemben – a másodfokú eljárás során nem pótolható.

[27] Állították, hogy az alperes a tévesen megválasztott jogalap miatt elmulasztotta az előzetes érdekmérlegelést, és a felperesek megfelelő tájékoztatását, a teljeskörű érdekmérlegelés hiányában az alperes aktív érdekmérlegelő tevékenysége a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítélet indokai szerint utóbb nem igazolható, ezért az adatkezelés sem lehet jogszerű.

[28] A jogerős részítélet sérti a GDPR 14. cikk (2) bekezdés *b)* pontját is, amely szerint az alperest előzetesen érdekmérlegelés és tájékoztatási kötelezettség terheli, ha az érdekmérlegelést az alperes nem végezte el, akkor utóbb annak jogszerűsége sem vizsgálható. Az eljárás bíróságok nem értékelték az alperes mulasztását, a jogerős részítélet ezért sérti a GDPR 5. cikk (2) bekezdésében foglalt elszámoltathatóság elvét, és az adatkezelő 21. cikk (1) bekezdés második mondatában, 24. cikk (1) bekezdésében, továbbá a 82. cikk (3) bekezdésében és az Infotv. 23. § (2) bekezdésben meghatározott bizonyítási kötelezettségét.

[29] Hangsúlyozták, hogy a másodfokú bíróság az ütköző alapjogok mérlegelése során jogelvi és eljárásjogi hibát vétve – a jogforrási hierarchiától eltérve – és a GDPR elsődleges uniós jogi norma alkalmazását megelőzve először az Alaptörvény IX. cikkét alkalmazta. A jogerős részítélet megállapításaival szemben a sajtószabadság érvényesülése általánosságban a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontjában foglalt adatkezelői érdeket nem alapozza meg, a véleménynyilvánítás alapjogával szemben a felperesek magánélethez fűződő jogát is oltalmazni kell.

[30] Rámutattak, hogy a másodfokú bíróság a GDPR 85. cikk (1) és (2) bekezdését megsértve következtetett arra, hogy a sajtó Smtv. 10. §-ában foglalt tevékenysége felhatalmazást ad a GDPR teljes szabályrendszerétől való eltérésre. Ezzel szemben az alperes kötelessége is a személyes adatok kezelése esetén az érintettek tájékoztatása és az érdekmérlegelés elvégzése.

[31] Az eljárás bíróságok az ütköző alapjogok mérlegelése során figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény hetedik módosításának és a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) hatályba lépését, amelyet követően a véleménynyilvánítási jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[32] Hivatkoztak arra is, hogy a másodfokú bíróság a Ptk. 2:44. §-át megsértve következtetett arra, hogy az ügyvezetésük alatt álló Cég üzleti tevékenységénél fogva kivételes közszereplőnek minősíthetők. A jogerős részítélet ezzel ellentétes indokolása eltér a Kúria Kfv.III.37.318/2023/7. számú precedens határozatának azon indokaitól, amely szerint a közszereplőket is megilleti a magánélethez való jog. Jogkérdésben eltér továbbá a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú precedens határozatának azon indokától, amely szerint a II. és III. rendű felperesek nem közszereplők és a gazdaglista összeállítása a pletykaéhséget kielégítő újságírás körébe sorolható. A felperesek magasabb tűrési kötelezettségét nem alapozza meg a Cég működéséhez nyújtott közpénz sem, mert a cikk egészéhez képest az erről szóló beszámoló nem jelentős tartalom.

[33] Érvelésük szerint a másodfokú bíróság az említett precedens határozatoktól eltérve, tévesen és az üzleti, gazdasági, közéleti következtetés levonására, értékelésre, összehasonlításra alkalmas ellenőrizhető tény hiányában minősítette a cikkeket tényfeltáró portrécikként. Figyelmen kívül hagyta, hogy a Cég vagyona nem azonos a felperesek magánvagyonával, a Cég pedig a honlapján hosszú idő óta nyilvánosságra hozza az állami támogatásokat, ezért nem fűződhet jogos érdek ahhoz, hogy a II. és a III. rendű felperesek magánvagyonára, magánéletére vonatkozó személyes adatokat az alperes nyilvánosságra hozza. Az alperes által kezelt személyes adatok – különösen a bünygyi személyes adatok – szükségtelenek a gazdasági újságíráshoz, a portré műfajához is, a cikkek nem alkalmasak a közpénzekkel történt gazdálkodás bemutatására, aktualitásuk sincs. Ezért az alperes közlései nem részesülhetnek a felperesek személyiségi jogait megelőző védelemben.

[34] A felülvizsgálati álláspontjuk szerint a jogerős részítélet sérti a GDPR 10. cikkét is, mert a bünygyi személyes adatok kizárólag közhatalmi szervek által és az érintett hozzájárulásával kezelhetők, ezért az alperes a III. rendű felperes bünygyi személyes adatait még abban az esetben sem kezelheti, ha közüggyel állnának összefüggésben. A III. rendű

felperes bűnügyi személyes adatai nem szükségesek a Cég működésének bemutatásához, az alperes adatkezelése ezért kifejezetten öncélú, nem szolgálja a közügyek bemutatását.

[35] Hangsúlyozták, hogy az eljáró bíróságok nem adtak számot arról, hogy mely közügyet mennyiben érintik a III. rendű felperes bűnügyi személyes adatai, a jogerős részítélet indokolásából sem tűnik ki, hogy mely közügy tárgyalásához, milyen okból szükséges a bűnügyi személyes adatainak – a tiltakozása ellenére történő – nyilvánosságra hozatala. Mivel a Cég tevékenysége a 20 évvel ezelőtt befejeződött büntetőeljárással nem áll összefüggésben, ezért a másodfokú bíróság tévesen következtetett arra, hogy a III. rendű felperest nem illeti meg a felejtéshez fűződő jog.

[36] Megítélésük szerint a jogerős részítélet sérti a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvét is, mert a II. és III. rendű felperes személyes adatainak közlése szükségtelen volt a közéleti tartalom tárgyalásához, az eljáró bíróságok jogértelmezése az Alaptörvény *M)* cikkében foglalt alapjogokat sértve a vállalkozásokat eltántoríthatja a pályázatok benyújtásától, a közéleti szerepvállalástól. Az alperes adatkezelése sérti az Infotv. 4. § (1) bekezdésben és a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontjában foglalt célhoz kötöttség elvét is, mert az alperes közlései nem járulnak hozzá az üzleti élet átláthatóságának megteremtéséhez, a közpénzek felhasználásának ellenőrzéséhez.

[37] Állították, hogy a másodfokú bíróság az érintetti jogok gyakorlásán alapuló keresetek elutasítása során a GDPR 14. cikk (2) bekezdés b) pontját megsértve foglalt állást arról, hogy az alperest nem terhelte előzetesen a tájékoztatáshoz való jog; a GDPR 14. cikk (5) bekezdés b) pontját a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú precedens határozatától eltérve következtetett arra, hogy az alperes mentesül a tájékoztatás és az érdekmérlegelés kötelezettsége alól. A másodfokú bíróság a honlapon közzétett adatkezelési tájékoztatót tévesen minősítette az említett kötelezettségek megfelelő teljesítésének.

[38] Kiemelték, hogy a másodfokú bíróság a GDPR (65) preambulumbekkezdését és a 17. cikk (3) bekezdés a) pontját megsértve következtetett arra is, hogy II. és III. rendű felperesek személyes adatai – tiltakozásuk ellenére – sem törölhetők és az az alperes adatkezelése nem korlátozható. Az alperes a tiltakozásukat követően nem végzett érdekmérlegelést, az adatkezelést indokló kényszerítő jogos érdeket nem vizsgálta, ezért a jogerős részítélet sérti a felperesek tiltakozáshoz fűződő, valamint az adatkezelés korlátozásához és a törléshez való jogát is. Ezért a másodfokú bíróság az Infotv. 23. § (5) bekezdés a), b) és c) pontját megsértve utasította el a jogellenes adatkezelés jogkövetkezményeinek alkalmazására irányuló keresetet.

[39] Felülvizsgálati álláspontjuk szerint az eljáró bíróságok személyiségi jogon alapuló kereseteiket elutasító rendelkezése sérti a Ptk. 2:43. § b) és e) pontját, valamint a 2:51. § (1) bekezdés b) pontját, mivel az alperes adatkezelése jogellenes volt, ezért az általuk előadott többletényállításokat vizsgálni, a személyiségre gyakorolt hatásukat elmulasztották értékelni. A jogerős részítélet az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontját megsértve kötelezte az illeték megfizetésére, mert az eljárás – a Kúria Pfv.IV.20.429/2025/6. számú precedens határozat alapján – illetékmentes.

[40] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[41] A Kúria előrebocsátja, hogy a felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az abban megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[42] A felülvizsgálati kérelemnek a Pp. 413. § (1) bekezdés *a)-d)* pontjaiban felsorolt tartalmi kellékekkel kell rendelkeznie. Több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben (Pfv.IV.20.180/2024/8.)

[43] Az együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti (Pfv.IV.20.611/2024/8.). A felperesek felülvizsgálati kérelme részben felel meg az állított jogsértések tárgyában a fenti követelményeknek.

[44] A felperesek a felülvizsgálati kérelemben megsértett jogszabályként a GDPR 4. cikk 1. és 2. pontját, 99. cikk (2) bekezdését, az Infotv. 3. § 1. és 10. pontját, megjelölték, azt azonban nem indokolták meg, hogy a jogerős részítélet a GDPR személyes adat és adatkezelés fogalmmeghatározását, továbbá a hatályba lépéssel kapcsolatos rendelkezéseket, az Infotv. érintett és adatkezelés fogalmának meghatározását mi okból sértette meg. Emellett a felperesek megsértett jogszabályként megjelölték a GDPR 14. cikk (1) bekezdés *a), b), c)* pontját, (2) bekezdés *c)* és *e)* pontját, (3) bekezdés *a)* pontját, a felülvizsgálati kérelem indokolásában [20. pont] azonban azt nem fejtették ki, hogy a jogerős részítélet a felperes tájékoztatáshoz fűződő, említett rendelkezések által biztosított jogát miként sértette. A felperesek ehhez fűződő indokok kifejtése nélkül állították az Itv. 57. § (1) bekezdés *o)* pontjának megsértését is.

[45] A felülvizsgálati eljárás során nem vizsgálható a III. rendű felperes bűnügyi személyes adatai kezelésének jogszerűsége sem.

[46] A Kúria már több határozatában részletesen kifejtette (legutóbb a Pfv.IV.20.387/2024/5. számú ítéletben), hogy a GDPR – amely az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 288. cikke alapján valamennyi tagállamban kötelező és közvetlenül alkalmazandó – miatt megváltozott az Infotv. „helye” az adatvédelmet szabályozó környezetben. A GDPR-al az uniós jogalkotó – funkciója szerint – teljes jogegységesítésre törekedett, ezért a hatálya alá tartozó jogterületeken horizontálisan (minden adatkezelési jogviszony tekintetében általánosan) alkalmazandó előírások közvetlenül hatályosulnak és válnak alkalmazandóvá a magyar jogban. Ugyanakkor a GDPR-ban biztosított kereteken belül a nemzeti jogalkotónak is keletkezett jogalkotási kötelezettsége. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvénynek az Európai Unió adatvédelmi reformjával összefüggő módosításáról, valamint más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi XXXVIII. törvénynek (a továbbiakban: Módtv.) az Infotv.-t módosító rendelkezései ezt szolgálták: a Módtv. oly módon módosította az Infotv.-t, hogy azok a GDPR hatálya alá tartozó adatkezelési jogviszonyok vonatkozásában nem az Infotv. normatartalmának teljességét, csupán egyes, taxatív módon meghatározott előírásait rendelik a GDPR szabályai mellett azok kiegészítéseként alkalmazni [Infotv. 2. § (2), 77/A. §]. Ugyanakkor a Módtv. több ponton élt azzal a felhatalmazással, amelyet a GDPR biztosít a tagállami jogalkotó számára, így a bűnügyi személyes adatok kezelésénél (Infotv. 3. § 4. pont) is.

[47] Ennek a felülvizsgálati eljárásban azért van jelentősége, mert a III. rendű felperes a felülvizsgálati kérelmében ugyan sérelmezte a büntügyi személyes adatai kezelését, ennek ellenére megsértett jogszabályként a GDPR 10. cikkét jelölte meg, az Infotv. jelen ügyben alkalmazandó, a büntügyi személyes adattal összefüggő egyetlen rendelkezésére sem hivatkozott. Ezért a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható, hogy az alperes a III. rendű felperes büntügyi személyes adatait az ügyben alkalmazandó Infotv. 3. § 4. pontja szerint, az 5. § (1) bekezdés *d)* pontjában foglalt jogalapon az adatkezelés céljának megvalósulásához szükséges és azzal arányos mértékben kezelte-e.

[48] A felperesek felülvizsgálati kérelme a következők szerint alaptalan.

[49] A Kúria egyetért a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy az alperes adatkezelésének jogalapja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja. A Kúria nem kíván eltérni a Pfv.IV.20.429/2025/6. számú részítéletében kifejtett jogértelmezésétől – amellyel szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság az 1202/2026. (IV. 10.) AB végzéssel visszautasította – hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja szerint a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, ha az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek. Ebből következően jelen perben is szükséges az említett szempontok alapján az ütköző alapjogok értékelése és mérlegelése.

[50] A felperesek a felülvizsgálati kérelemben megalapozatlanul állították, hogy az alperes a megfelelő jogalapon az érdekek ezen mérlegelést nem végezte el, ezért az adatkezelése jogszerűsége utóbb a perben sem igazolható. A felperesek ezen tényállításával szemben az iratok között rendelkezésre álló 2020. szeptember 4-én megküldött levélben az alperes tájékoztatta arról a felpereseket, hogy megítélése szerint a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *e)* pontja „önmagában elégséges jogalap” a felperesek személyes adatainak kezelésére; ennek ellenére jogalként megjelölte a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontját is, majd a tájékoztató 4. pontjában részletesen – a cikkben tárgyalt téma, a Cég tevékenysége, gazdasági szerepe, a közpénz felhasználása a kezelt személyes adatokkal összefüggésben – indokolta, hogy az adatkezelése nem a magánérdekét, hanem a közügyek tájékozott megvitatásához járul hozzá, ami megítélése szerint megelőzi a felperesek személyes adatok kezeléséhez fűződő jogát.

[51] Ezért a másodfokú bíróság a GDPR 5. cikk (2) bekezdésében foglalt elszámoltathatóság elvének, az adatkezelő feladatait meghatározó 24. cikk (1) bekezdése és a bizonyítási kötelezettséget szabályozó 82. cikk (3) bekezdésének, továbbá az Infotv. 23. § (2) bekezdésének megsértése nélkül következtetett arra, hogy az elsőfokú bíróság által tévesen meghatározott jogalaprak az ügy érdemi eldöntése szempontjából azért nincs jelentősége, mert az alperes az említett jogszabályokban foglalt bizonyítási kötelezettségének eleget tett. Jelen esetben az adatkezelő (alperes) aktív érdekmérlegelő tevékenysége igazolható, ezért a jogerős részítélet nem tér el jogkérdésben a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú határozatában foglalt jogértelmezésétől sem, abban az ügyben a jogos érdek fennálltához szükséges adatkezelői aktív tevékenység elvégzése ugyanis nem volt igazolható (indokolás [169]).

[52] A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal szemben a másodfokú bíróság nem általában a sajtó tevékenységét minősítette a személyes adatok kezelését megalapozó jogos érdekként. A jogerős részítélet [103]-[125] bekezdéseiből kitűnően a másodfokú bíróság a felperesek által a keresetekben sérelmezett adatkezelést és a közzétett cikkek tartalmát megvizsgálva, a konkuráló alapjogokat adatkezelésenként mérlegelve döntött arról, hogy az adatkezeléshez fűződő jogos érdek fennáll-e, illetve azt a felperesek magánélethez fűződő jogai megelőzik-e.

[53] A felperesek állításával szemben a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a jogerős részítélet a Pp. 346. § (5) bekezdését nem sérti. A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mennyiségű érvrendszer bemutatása, az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie {3343/2024. (IX.23.) AB határozat, Indokolás [28], 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.

[54] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt említett indokok miatt a jogerős részítélet nem sérti a személyes adatok kezelésével és a véleménynyilvánítással összefüggő, a GDPR 85. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt, a személyes adatok kezelése és a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jogról rendelkező különös szabályokat.

[55] A felperesek a felülvizsgálati kérelemben ehhez kapcsolódóan azt is állították, hogy az eljáró bíróságok a bizonyítékmérlegelés (Pp. 279. §) szabályainak megsértésével következtettek a keresetben megjelölt adatok közérdekű vitához való hozzájárulására, az ismertségükre és közszereplői minősítésükre. Abban a kérdésben, hogy a bíróság helytállóan értékelte-e a bizonyítás eredményét, a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértése az érvényesített anyagi joghoz kapcsolódóan vizsgálható és ítéltető meg, önmagában az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértésként nem vehető figyelembe.

[56] Erre tekintettel a Kúriának a felperesek felülvizsgálati kérelme alapján azt kellett megítélnie, hogy a másodfokú bíróság az egyes alapjogok ütközésének mérlegelése alapján hozott döntése sérti-e az adatkezelés elbírálására irányadó anyagi jogszabályokat.

[57] A Kúria egyetért a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy az alperes adatkezelői tevékenységének értékelése során az ügy alapjogi vetületét kell vizsgálni és a jogerős ítéletben megjelölt ütköző alapjogok (a felperes személyes adataihoz fűződő önrendelkezési joga és a véleménynyilvánítás, sajtószabadság) közötti kollízió feloldásánál az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlatát is a mérlegelés körébe kell vonni. A GDPR – mint uniós norma – magyarországi alkalmazhatóságának alapja az Alaptörvény E) cikke [2/2019. (III. 5.) AB határozat].

[58] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény R) cikk (1) bekezdésének értelmezése kapcsán kimondta, hogy az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése alá tartozó nemzetközi szerződések egyszerre képezik az uniós jog részét és minősülnek továbbra is nemzetközi szerződésnek, amely utóbbiak értelmezése kapcsán a nemzetközi jogban irányadó megszorító értelmezés elvét kell követni. A hatáskörök közös gyakorlását az Alaptörvény teszi lehetővé, Magyarország szuverenitásának alkotmányos önkorlátozása révén. Mindez azzal a következménnyel jár, hogy a közösen gyakorolt hatáskörök esetében is tiszteletben kell tartani az Alaptörvény szabta kereteket, így elsődlegesen az alapjogok védelmét, amely az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés értelmében „az állam elsődrendű kötelezettsége”, valamint a szuverenitásnak az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdés utolsó mondata szerinti elidegeníthetetlen elemeit {32/2021. (XII. 20.) AB határozat [79]}. Ezért a másodfokú bíróság helytállóan indult ki az alapjogok mérlegelése során az Alaptörvény rendelkezéseiből.

[59] Az Alaptörvény E) cikke (3) bekezdésében említett uniós kötelező magatartási szabály, a GDPR, amely védi a természetes személyek személyes adatait. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése ugyancsak rendelkezik e jogról, kimondva, hogy mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, továbbá az EU Alapjogi Chartájának 8. cikke is deklarálja e jogok védelmét. Ezért a jogvita eldöntésénél az Alkotmánybíróság és az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) által a személyes adatokat védő jogszabályok értelmezéséhez kidolgozott szempontrendszert kell figyelembe venni.

[60] Az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem szövegkörnyezetét és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd ebben az értelemben különösen: 2023. január 12-i Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság ítélet, C-132/21, EU:C:2023:2, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[61] Ezért a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt GDPR rendelkezések értelmezésénél a GDPR (4) preambulumbekzdéséből kell kiindulni. Ez ugyanis kimondja, hogy a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, azt az arányosság elvével összhangban, a társadalomban betöltött szerepének függvényében kell figyelembe venni, egyensúlyban más alapvető jogokkal. Ez a rendelet minden alapvető jogot tiszteletben tart, és szem előtt tartja a Chartában elismert és a Szerződésekben rögzített szabadságokat és elveket, különösen ami a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez, a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódás szabadságához, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz, és a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséghez való jogot illeti.

[62] A preambulumban rögzített cél érvényesülését szolgálja a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja, amely a személyes adat kezelése esetén mérlegelési lehetőséget biztosít: az adatkezelés kizárólag akkor és annyiban jogszerű, ha az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

[63] Az EUB kidolgozta a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontjában megjelölt, a személyes adatok kezelése jogszerűségének vizsgálatának egységes értelmezéshez szükséges tesztet, amelyben három együttes feltételt határozott meg: az első feltétel az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekének érvényesítése; a második feltétel az, hogy a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges; a harmadik pedig, hogy az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek (2024. szeptember 12-i HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG és a Müller Rechtsanwalts-gesellschaft mbH ítélet, C-17/22 és C-18/22, 49-55. pont; 2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 106. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Kimondta azt is, hogy az érdekmérlegelés főszabály szerint az adott ügy konkrét körülményeitől függ és az ügyet elbíró bíróság feladata, hogy e mérlegelést e sajátos körülmények figyelembevételével elvégezze (2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 110. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az igazságos egyensúly megteremtésének kötelezettsége a jogok védelme és az intézkedéssel érintett személyek alapvető jogainak védelme között a nemzeti hatóságok és bíróságok feladata [EUB C-360/10. számú ítélet 43. pont].

[64] Az EUB a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja alkalmazása körében kimondta azt is, hogy a szükségesség követelménye nem teljesül, ha az ezen adatkezeléssel elérni kívánt cél egyéb olyan eszközzel is észszerűen és hasonló hatékonysággal elérhető, amely nem sérti az érintett alapvető jogait, különösen a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való, a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogokat, azzal, hogy az ilyen adatok védelmére vonatkozó elvtől való eltérésnek és ezen elv korlátozásának a feltétlenül szükséges mértékre kell korlátozódnia (2025. január 9-i Mousse és a Commission nationale

de l'informatique et des libertés (CNIL), az SNCF Connect ítélet, C- 394/23, ECLI:EU:C:2025:2, 28. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[65] A GDPR mellett az Alaptörvény VI. cikk (1)–(3) bekezdése is védi a magán- és a családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tisztelőben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogokat, a IX. cikk pedig a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz, a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódás szabadságához való jogot. Az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdése szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tisztelőben tartásával korlátozható.

[66] Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből – az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel – a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák [3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] bekezdés]. Az Alkotmánybíróság számos határozatában – a GDPR (4) preambulumbekkezdéséhez hasonlóan – megállapította, hogy a személyes adatok védelméhez való jog nem abszolút jog, korlátozása az alapjogi teszt feltételei szerint megengedett. {3167/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [26]; 3211/2020. (VI. 19.) AB határozat, Indokolás [45]; 11/2014. (IV. 4.) AB határozat, Indokolás [55]; 3171/2017. (VII. 14.) AB határozat, Indokolás [33]}.

[67] A fentiekből következően, a másodfokú bíróság helytállóan ismerte fel, hogy a jelen ügyben nem mellőzhető az azonosított és ütköző alapjogok közötti kollízió feloldása annak érdekében, hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontjának alkalmazása megfelelően a jog alkotmányos tartalmának. Mivel az Alaptörvényben védett alapjogok esetén a bíróságnak a jogszabályok által kijelölt értelmezési kereteken belül kell azonosítaniuk az eléjük kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, valamint a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmezniük {3112/2022. (III. 23.) AB határozat [25]}, ezért a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül vonta értékelése körébe az ütköző alapjogok mérlegelése során az említett jogok alkotmányos tartalmát.

[68] A Kúria precedens határozataiban [Pfv.IV.20.387/2024/5. számú határozat, megjelent: BH2025. 13., Pfv.IV.20.429/2025/6.] – az EUB ítélkezési gyakorlata és az és az Alkotmánybíróság által meghatározott szempontrendszer alapján – már állást foglalt arról, hogy a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja alapján három feltétel együttes teljesülése szükséges a természetes személyek személyes adatainak jogszerű kezeléséhez: az első feltétel az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekének érvényesítése; a második feltétel a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges; a harmadik pedig az, hogy az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek (Kúria IV.Pfv.20.387/2024/5-I., EUB 2024. szeptember 12-i HTB Neunte Immobilien Portfolio geschlossene Investment UG & Co. KG és a Müller Rechtsanwaltsgesellschaft mbH ítélet, C-17/22 és C-18/22, 49-55. pont; 2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:223:537, 106. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[69] Az érdekmérlegelés főszabálya szerint az adott ügy konkrét körülményeitől függ és az ügyet elbíró bíróság feladata, hogy e mérlegelést e sajátos körülmények figyelembevételével elvégezze (2024. október 4-i Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond ítélet, C -621/22, 37. pont [ECLI:EU:C:2024:858], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az igazságos egyensúly megteremtésének kötelezettsége a jogok védelme és az

intézkedéssel érintett személyek alapvető jogainak védelme között a nemzeti hatóságok és bíróságok feladata [EUB C-360/10. számú ítélet 43. pont].

[70] A fentiekből következik, hogy bíróságoknak a magánélethez való jog más, azonos szinten védett jogokkal – elsősorban a szólásszabadsággal és a véleménynyilvánítás szabadságával – való konfliktusának megítélésénél két azonos szinten védett jog gyakorlását kell összemérnie. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével védett, a magánélet védelméhez fűződő jog nem „elsődleges” más alapjoggal, így a IX. cikk (1) és (2) bekezdésével védett véleménynyilvánításhoz- és a sajtószabadsághoz fűződő alapjoggal szemben sem. Az Mvtv. 2. § (2) bekezdése az Alaptörvénnyel összhangban mondja ki, hogy a magánszféra fokozott védelmét szolgáló alapvető szabályokat törvény állapítja meg. E jog csak más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, a magánélethez való jog lényeges tartalmának és az emberi méltóságnak a tiszteletben tartásával korlátozható (Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4.).

[71] A Kúria jogértelmezése szerint – figyelemmel a GDPR (153) preambulum bekezdésére is – a teszt első elemének értékelése körébe kell vonni az Alkotmánybíróságnak a véleménynyilvánítás- és a sajtószabadság jelentősége tárgyában kifejtett iránymutatását és az alperes oldalán értékelhető „jogos érdekként” a sajtószabadság gyakorlását. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog ugyanis kitüntetett helyet foglal el az Alaptörvény alapjogi rendjében. A véleményszabadságnak ez a kitüntetett szerepe kettős igazolással bír: mind az egyén, mind pedig a közösség szempontjából különösen becses jogról van szó. Másrészt a szólásszabadság a demokratikus, plurális társadalom és közvélemény fundamentuma {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39], [40] és [42], megerősítve: 3203/2025. (VI. 23.) AB határozat, Indokolás [50]-[52]}.

[72] A felperesek felülvizsgálati érvelésével szemben az Alkotmánybíróság gyakorlatában a szólásszabadság fokozottan védett körének fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [47]-[48]; 13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [25]–[27]; 3001/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [25]}. Erre tekintettel a nyilvános közlés minősítése során elsőként azt kell vizsgálni, hogy a közlés közügyek, közéleti kérdések vitatására vonatkozik-e, mert maga a közéleti kérdések megvitatásának ténye – a konkrét vita erejéig – az a szempont, amely meghatározza az érintettek személyi minőségét {3145/2018. (IV. 7.) AB határozat, Indokolás [41]}. A közügyek vitatásához kötődő alkotmányos jog biztosításából egyenesen következik, hogy a személyiségvédelem korlátozottsága nemcsak a hivatásos közszereplőkre, hanem egy közvita valamennyi érintettjére vonatkozik, hiszen a közügyek vitatása adott esetben – a konkrét társadalmi vita erejéig – annál szélesebb személyi kört érinthet {lásd: 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [57]}, és „olyan személyeknek is lehetősége nyílik egy-egy közéleti vita aktív alakítójává válni, akik korábban – státuszuk alapján – nem tartoztak a közszereplő fogalmi körébe. Ezek a személyek az ún. kivételes közszereplők.” {3019/2021. (I. 28.) AB határozat [22]} A bírálat fokozott tűrése tehát a közügyek vitáján belül mindenkire kiterjedő általános követelmény {3236/2018. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[73] A Kúria megítélése szerint a másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az alperes a 2020. október 15-én megjelent „név2 sötét lovagjai - a név1 és a név4 család”, továbbá a „A cukoripartól név3ig és még tovább – a név1 és a név4 család” című cikkeinek tartalma hozzájárul a jelenkor eseményeinek megértéséhez, mivel a vállalkozás működése és eredményessége, a Cég kiemelkedő eredményességének bemutatása – a Cég munkahelyteremtő képessége, a régió gazdasági fejlődéséhez való hozzájárulása miatt is – a magyar gazdaságot érintő, azaz a közügyekkel összefüggő véleménynyilvánításnak minősül. Mivel a fent kifejtettek alapján az alperes közléseinek van közügyet érintő tartalma, ezért a felperesek – bár hivatásuknál fogva nem minősíthetők közszereplőnek – a gazdasági életben

való részvételük, vagyonosodásuk, a közpénzt (állami támogatások) és közbeszerzést érintő ügyek miatt a közügyeket érintő témákban „kivételes közszereplőként” a törési kötelezettségük határai tágabbak, a jogerős részítélet ezen megállapítása nem sérti a Ptk. 2:44. §-át, nem tér el jogkérdésben a Kúria Pfv.IV.20.096/2018/5. számú precedens határozatainak indokaitól, amelyet a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítélete indokolásának a [180] bekezdésében – szó szerint idéz (Pfv.IV.20.429/2025/6.). A felpereseknek az alperesi kiadványt minősítő jelzői (bulvár újságírás, szenzációkeltés) a személyüket, családjukat érintő közlések szubjektív értékelése, nem alkalmas a „kivételes közszereplői” minősítésük mellőzésére.

[74] A Kúria megállapítása szerint – ügyazonosság hiányában – a felperesek felülvizsgálati kérelmének elbírálása során nem alkalmazható a Kúria Kfv.III.37.318/2023/7. számú precedens ítélete. A Kúria határozatának alapjául szolgáló ügy tényállása (a korábban országgyűlési, majd európai parlamenti képviselőről a lemondását követően írt cikkhez kapcsolódóan tettek közzé a hozzájárulása nélkül a nyaralója kertjében végzet tevékenységéről képeket) nem azonos a jelen ügyben megállapított tényekkel, a természetes személyek adatainak védelmét más szempontból vizsgálta és értékelte a Kúria, az összevethetőséghez szükséges ügyazonosság a tény- és jogkérdés követelménye körében hiányzik, ezért a jogerős részítélet emiatt sem sérti a Pp. 346. § (5) bekezdését. A felperesek által megjelölt törvényszéki, illetve ítélőtáblai határozat nem minősül a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 163. § (1) bekezdése alapján közzétett határozatnak, ezért az attól való jogkérdésben való eltérés nem értelmezhető.

[75] A Kúria a fenti szempontok mérlegelése alapján egyetért a másodfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy az alperes részéről megállapítható az EUB által meghatározott első feltétel: a jogos érdek érvényesítése.

[76] A GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pont szerinti második feltétel, a „személyes adatok kezelésének valamely jogos érdek érvényesítéséhez való szükségessége” annak vizsgálatára kötelezi a bíróságot, hogy az adatkezeléshez fűződő, érvényesíteni kívánt jogos érdek észszerűen nem érvényesíthető-e ugyanilyen hatékonysággal az érintettek alapvető jogait és szabadságait, különösen az EU Alapjogi Charta 7. és 8. cikkében biztosított, a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogukat kevésbé veszélyeztető eszközök révén (2023. december 7-i SCHUFA Holding ítélet, C-26/22 és C-64/22, EU:C:2023:958, 77.pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[77] Az adatkezelés szükségességére vonatkozó feltételt a GDPR 5. cikke (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt, úgynevezett „adattakarékosság” elvével együttesen kell vizsgálni, amely szerint a személyes adatoknak „az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőnek és relevánsnak kell lenniük, és a szükségesre kell korlátozódniuk” (2024. október 4-i Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond ítélet, C-621/22. 43. pont [ECLI:EU:C:2024:858], valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[78] Jelen esetben a másodfokú bíróság vizsgálta és a jogerős részítélet [104] bekezdésében helytállóan következtetett arra is, hogy a felperesek személyes adatai (nevük, állampolgárságuk, vagyoni helyzetük, üzleti, baráti és rokoni kapcsolataik, lakóhelyük) jelen esetben szoros összefüggésben állnak a Cég működését bemutató cikkek témájával, tárgyával. A Kúria megállapítása szerint az a perben nem vitatott, hogy a Cég kifejezetten családi vállalkozás: az ügyvezetői a felperesek, a tagjai pedig a per során elhunyt I. rendű felperes és házastársa voltak. Mivel az alperes cikkeinek lényege – a lead-ből kitűnően – kifejezetten a „név4 család” és vállalkozásaik bemutatása, ezért nem vonható le olyan következtetés, hogy a felperesek említett személyes adatainak kezelése szükségtelen volt az alperes jogos érdekének az érvényesítéséhez, a Cég eredményességének, fejlődésének bemutatásához. Ezért a

másodfokú bíróság a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvének sérelme nélkül következtetett arra, hogy a személyes adatok kezelése nem sértette az adattakarékosság elvét.

[79] A harmadik feltétel – az adatvédelemmel érintett érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai ne élvezzenek elsőbbséget az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekével szemben – vizsgálatához az egymással ellentétes jogok és érdekek súlyozása szükséges. A GDPR (47) preambulumbekkezdése szerint az érintett érdekei és alapvető jogai különösen akkor élvezhetnek elsőbbséget az adatkezelő érdekével szemben, ha a személyes adatokat olyan körülmények között kezelik, amelyek mellett az érintettek észszerűen nem számítanak ilyen adatkezelésre (2024. október 4-i Koninklijke Nederlandse Lawn Tennisbond ítélet, C-621/22., 45.pont, 2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 112. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az érdekeknek a bíróság által az adott ügy sajátos körülményeire tekintettel elvégzendő súlyozása során figyelembe kell venni többek között az érintett észszerű elvárásait, valamint a szóban forgó adatkezelés terjedelmét és annak az említett személyre gyakorolt hatását (2023. július 4-i Meta Platforms és társai [Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei] ítélet, C-252/21, EU:C:2023:537, 116.pont).

[80] A Kúria kiemeli ennek a feltételnek az értékelése tárgyában, hogy a felperesek nevét, születési idejét, anyja nevét, lakóhelyét a nyilvános adatbázisok – az ingatlan-nyilvántartás, a cégbíróság által kezelt adatokon alapuló cégadatbázisok – továbbá a Cég saját adatközlései is tartalmazzák.

[81] A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 11. §-a szerint a cégnyilvánosságot a cégbíróság, a céginformációs szolgálat, valamint a Cégléközlöny biztosítja. A Ctv. 10. § (2) bekezdése ennek biztosításához kimondja, hogy a cégjegyzék fennálló, illetve törölt adatai, valamint a cégiratok – ideértve az elektronikus úton benyújtott, illetve elektronikus okirattá átalakított cégiratokat is – teljeskörűen nyilvánosak. A Ctv. 20. § (2) bekezdése értelmében a cégbíróság a gazdasági forgalom biztonsága és a hitelezők védelme érdekében a cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzését költségtérítés ellenében a Cégléközlönyben is megjelenteti. A Ctv. 14. § (1) bekezdése alapján a céginformációs szolgálattól a cégjegyzékbe bejegyzett adatok csoportosított céginformációként történő szolgáltatása is kérhető. A Ctv. 10. § (4) bekezdése pedig azt is előírja, hogy ha a cégiratban a jogszabályban előírt, illetve a cégjegyzék adattartalmát meghaladó személyes adat kerül feltüntetésre, a cégiratot szerkesztő jogi képviselő köteles felhívni a természetes személy figyelmét arra, hogy a személyes adatának az okiratban való feltüntetéséhez való hozzájárulása egyben azzal is jár, hogy az a cégiratok nyilvánosságának elve alapján bárki számára megismerhetővé válik, amiből következően a felperesek „észszerűen számíthatnak” az adatok feldolgozására és ekként történő kezelésére (Kúria Pfv.IV.20. 387/2024/5.).

[82] Jelen perben is irányadó a Kúria Pfv.IV.20.429/2025/6. számú precedens határozatában a Ctv. preambulumban megfogalmazott céljához kapcsolódóan kifejtett jogértelmezését, hogy a cégnyilvántartásból hozzáférhető adatok egyéb közérdek (többek között a gazdasági újságírás) céljából történő felhasználását a Ctv. sem zárja ki, összhangban a társasági jog egyes vonatkozásairól szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv 14-16. cikkével.

[83] A Kúria jelen ügyben is jelentőséget tulajdonított a jogos érdekek összevetése körében annak is, hogy az adatkezelések kizárólag a felperesek gazdasági-üzleti életben elért személyes adatainak kezelésére korlátozódtak, a családi- és magánéletükkel nem álltak összefüggésben. A Kúria megítélése szerint az alperes adatkezelése nem lépte túl a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b)-e) pontjaiban foglalt alapelvekkel összhangban a szükséges és arányos

értéket. A felperesek magánélethez fűződő joga nem sérült, az adatkezelés csak a gazdasági-üzleti tevékenységüket érintette.

[84] A Kúria ezt követően abban a kérdésben foglalt állást, hogy sértette-e a GDPR 14. cikk (2) bekezdés *b)* pontját, (5) bekezdés *b)* pontját a jogerős részítélet a felperesek tájékoztatáshoz fűződő jogának megsértésére alapított 3. keresetét elutasító rendelkezése.

[85] A GDPR 14. cikk (2) bekezdés *b)* pontja szerint az (1) bekezdésben említett információk mellett az adatkezelő az érintett rendelkezésére bocsátja az érintettre nézve tisztességes és átlátható adatkezelés biztosításához szükséges következő kiegészítő információkat: ha az adatkezelés a 6. cikk (1) bekezdésének *f)* pontján alapul, az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekeiről. A 14. cikk (5) bekezdés *b)* pontja szerint az (1)-(4) bekezdést nem kell alkalmazni, ha és amilyen mértékben a szóban forgó információk rendelkezésre bocsátása lehetetlennek bizonyul, vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényelne, különösen a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból, a 89. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek és garanciák figyelembevételével végzett adatkezelés esetében, vagy amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kötelezettség valószínűsíthetően lehetetlenné tenné vagy komolyan veszélyeztetné ezen adatkezelés céljainak elérését. Ilyen esetekben az adatkezelőnek megfelelő intézkedéseket kell hoznia – az információk nyilvánosan elérhetővé tételét is ideértve – az érintett jogainak, szabadságainak és jogos érdekeinek védelme érdekében.

[86] A Kúria jogértelmezése szerint a GDPR 14. cikk (1) és (2) bekezdésének rendelkezései a tájékoztatás tartalmi elemeit határozzák meg, a 14. cikk (5) bekezdésben pedig a GDPR az előzetes tájékoztódáshoz való jog tekintetében határozza meg azokat a kivételeket, amelyek esetén a tájékoztatás mellőzhető.

[87] A felperesek felülvizsgálati kérelmükben arra helytállóan hivatkoztak, hogy a másodfokú bíróság a GDPR 14. cikk (5) bekezdésének megsértésével következtetett arra, hogy a cikkben kezelt adatok „nagy száma és a cikk jellege” miatt az alperes „mentesült” a tájékoztatási kötelezettsége alól, mivel az alperes az adatkezelési cél ellehetetlenülésére nem hivatkozott. Ez a jogszabálysértés azonban az ügy érdemére nem hat ki, nem vezet a jogerős részítélet hatályon kívül helyezéséhez a következő okokból.

[88] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy 2020. szeptember 4-én az alperes a felpereseket a kezelt személyes adatok köréről, a személyes adatok forrásáról, az adatkezelés jogalapjáról és céljáról, az alperes jogos érdekéről és az érintetti jogokról, a tiltakozáshoz fűződő jogról és a jogérvényesítés lehetőségeiről is tájékoztatta, a felpereseknek eljuttatott küldemény tartalmazza az adatvédelmi tájékoztató nyilvános elérhetőségét, ez a peres iratok között is rendelkezésre áll.

[89] A fentiekből kitűnően az alperes a felpereseket nem csupán a honlapon elhelyezett adatvédelmi tájékoztatóban, hanem személyesen és egyediesítetten is tájékoztatta az adatkezelése jogalapjáról [GDPR 6. cikk (1) bekezdésének *f)* pontja], az adatkezelő vagy harmadik fél jogos érdekeiről, annak indokairól. Erre tekintettel nem tehető olyan megállapítás, amely szerint az alperes az adatkezelés jogalapját érintő előzetes tájékoztatási kötelezettségének ne tett volna eleget. A Kúria egyetért a másodfokú bíróság részítéletének azon indokaival, hogy jelen ügyben – ügyazonosság hiányában – nem alkalmazandó a Kúria Kfv.III.37.978/2021/10. számú ítéletében foglalt jogértelmezés, amely szerint a nyilvános adatkezelési tájékoztató nem minősíthető megfelelőnek a tájékoztatási kötelezettség teljesítéséként.

[90] A Kúria megítélése szerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy a GDPR (65) preambulumbekkezdése, a 17. cikk (3) bekezdés *a)* pontja, a 18. cikk és a 21. cikk megsértése miatt szükséges a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése.

[91] A GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerint az érintett jogosult arra, hogy a saját helyzetével kapcsolatos okokból bármikor tiltakozzon személyes adatainak a 6. cikk (1) bekezdésének *e)* vagy *f)* pontján alapuló kezelése ellen, ideértve az említett rendelkezéseken alapuló profilalkotást is. Ebben az esetben az adatkezelő a személyes adatokat nem kezelheti tovább, kivéve, ha az adatkezelő bizonyítja, hogy az adatkezelést olyan kényszerítő erejű jogos okok indokolják, amelyek elsőbbséget élveznek az érintett érdekeivel, jogaival és szabadságaival szemben, vagy amelyek jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez vagy védelméhez kapcsolódnak. A sikeres tiltakozás eredménye nem érinti visszamenőlegesen az adatkezelés jogszerűségét, de törlési kötelezettséget teremt [GDPR 17. cikk (1) bekezdés], ugyanakkor az adatkezelő csak kényszerítő erejű jogos indokok alapján kezelheti tovább a személyes adatokat.

A GDPR [65] preambulumbekzdése és a 17.cikk (3) bekezdés *a)* pontja szerint a személyes adatok nem törölhetők, amennyiben az adatkezelés szükséges a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása céljából.

[92] A GDPR 21. cikkének alkalmazhatósága, és következésképpen a tiltakozáshoz való jog esetleges fennállása jogszerű adatkezelés fennállását feltételezi, amely az alperes vonatkozásában a már kifejtettek szerint a GDPR 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének *f)* pontján alapul. Az EUB kimondta, hogy az érintett rendelkezések szövegéből és rendszeréből az következik, hogy a tiltakozáshoz való jog fennállása nem vehető figyelembe a jogszerűség, és különösen az alapügyben szóban forgó személyes adatok kezelése szükségességének értékelése céljából (2025. január 9-i Mousse és a Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL), az SNCF Connect ítélet, C-394/23, ECLI:EU:C:2025:2, 68. pont).

[93] A Kúria Pfv.IV.20.387/2024/5. számú ítéletében kifejtett jogértelmezése ezzel összhangban tartalmazza, hogy a tiltakozás – mint érintetti jog gyakorlása – nem vezethet a törlés jogkövetkezményének alkalmazásához., az érintett tiltakozása esetén sem törölhetők a személyes adatok, amennyiben az adatkezelés szükséges a véleménynyilvánítás szabadságához és a tájékozódáshoz való jog gyakorlása céljából.

[94] A másodfokú bíróság részítéletnek helytálló indokai szerint ezért szükségtelen annak további vizsgálata, hogy a felperes tiltakozása esetén az alperes további adatkezelését a GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerinti kényszerítő erejű jogos ok megalapozza-e, hiszen a véleménynyilvánítás szabadsága céljából a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja körében kifejtett érvelés alapján az adatok kezelése szükséges volt, ezért a tiltakozás – mint érintetti jog gyakorlása – nem vezethet a törlés jogkövetkezményének alkalmazásához.

[95] Mivel a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül következtetett arra, hogy az alperes a felperések személyes adatait jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások megsértése nélkül kezelte, ezért – jogsértés hiányában – az Infotv. által meghatározott jogkövetkezmények sem alkalmazhatók. Ebből következően a jogerős részítélet nem sérti az Infotv. 23. § (1) és (5) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pontját sem.

[96] A felperések alaptalanul állították, hogy a jogerős részítélet személyiségi jogsértésen alapuló kereseteket elutasító rendelkezése sérti a Ptk. 2:42. § (1) és (2) bekezdését, a 2:43. § *b)*, *d)*, *e)* pontját, a 2:51. § (1) bekezdés *a)*, *b)* és *d)* pontját.

[97] Az adatvédelmi jog – mint személyiségi jog – alapját az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése által deklarált információs önrendelkezési jog képezi, amely biztosítja, hogy minden természetes személy maga jogosult rendelkezni személyes adatairól, és a belátása szerint tárja fel vagy tartja titokban személyi adatait mások előtt. A tisztességes adatkezeléshez fűződő személyiségi jog speciális védelmi rendszerét nem kizárólag a Ptk., hanem az Infotv. személyes adatokkal kapcsolatos joganyaga is biztosítja. A Ptk. 2:43. § *e)*

pontjában nevesített magántitokhoz és személyes adatok védelméhez fűződő jog speciális szabályait az Infotv. tartalmazza. (Kúria Pfv.IV.20.643/2019/4., Pfv.IV.20.429/2025/6.).

[98] A Kúria jogértelmezése szerint az adatkezelési szabályok megsértése nem eredményezi automatikusan a személyiségi jog, ezen belül a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértését, mivel a jogosulatlan adatkezelés jogkövetkezményei az Infotv. szabályrendszere alapján más jellegűek, mint a személyiségi jogsértés jogkövetkezményei (Kúria Pfv.IV.20.927/2020/7., Pfv.IV.21.251/2021/8.). Az Infotv.-ben szabályozott jogok esetleges megsértése nem eredményezi automatikusan azt, hogy a jogsérelem olyan mértékű tiltott beavatkozást jelent az érintett magánszférájába is, amely a Ptk. 2:43. § *e)* pontjában írt személyiségi jogi sérelmet eredményez. Az Infotv. és a Ptk. is oltalmazza – a személyes adatok védelme útján – a személyiséget, azonban ezt más szempontból szabályozza, a védelmi körök terjedelme is különböző, a Ptk. és az Infotv. személyi és tárgyi hatályával áll összhangban (Kúria Pfv.IV.21.084/2020/4.). Ez az indoka annak, hogy az Infotv. 23. § (5) bekezdése a Ptk. 2:51. § (1) bekezdéséhez képest speciális rendelkezést tartalmaz, az Infotv. 23. § (1) bekezdése alapján előterjesztett keresetben a jogosulatlan adatkezelés miatt az Infotv. 23. § (5) bekezdése és a 24. §-a szerinti, és nem a Ptk. 2:51-2:52. §-aiban meghatározott jogkövetkezmény érvényesíthető (Kúria Pfv.IV.20.651/2022/5.).

[99] Az eljáró bíróságok – a felülvizsgálattal érintett körben – helytállóan értékelték, hogy a felperesek a perben nem adtak elő olyan körülményeket, amelyek egyrészt összefüggésben álltak az alperest terhelő tájékoztatáshoz és hozzáféréshez fűződő kötelezettsége elmulasztásával, és ezzel egyidejűleg alkalmasak is a keresetben megjelölt, a Ptk. 2:42. § *b)*, *d)* és *e)* pontjában nevesített személyiségi jog megsértésének megállapítására, ilyen tényre a felülvizsgálati kérelemben sem hivatkoztak. A Kúria megítélése szerint az alperes tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása és a felperesek hozzáférési jogának megsértésével kapcsolatos jogszabálysértése az adott ügyben nem minősült a felperesek magánszférája elleni, személyiségi jogait érintő támadásnak.

[100] A felperesek állítása szerint a másodfokú bíróság a Kúria Pfv.IV.20.429/2025/6. számú határozatában foglalt jogértelmezéstől eltérve kötelezte a felpereseket egyetemlegesen 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére. A Kúria ebben a precedens határozatban az Itv. 57. § (1) bekezdés *o)* pontját nem értelmezte, az első-másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy illetékmentes az eljárás, e jogszabály alkalmazása és értelmezése a felülvizsgálatnak nem volt tárgya, ezért a másodfokú bíróság jogértelmezése attól nem tért (térhetett) el.

[101] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, jogkérdésben nem tért el a Kúria közzétett határozatától, ezért a jogerős részítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[102] A GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f)* pontja alapján három feltétel együttes teljesülése szükséges a természetes személyek személyes adatainak jogszerű kezeléséhez: 1. az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekének érvényesítése; 2. a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges; 3. az adatvédelemmel érintett személy alapvető jogai és szabadságai nem magasabb rendűek.

[103] Amennyiben a GDPR 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontja alapján az adatok kezelését a véleménynyilvánítás szabadsága megalapozza, a felperes tiltakozása esetén az alperes további adatkezelését a GDPR 21. cikk (1) bekezdése szerinti kényszerítő erejű jogos ok megalapozza, ezért a tiltakozás – mint érintetti jog gyakorlása – nem vezethet a törlés jogkövetkezményének alkalmazásához.

Záró rész

[104] A Kúria a Pp. 405. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felpereseket kötelezte az alperes felszámított felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés *a*) pontja, (4) bekezdése és az 5. §-a alapján határozta meg.

[105] Az eljárás a személyes adatok védelmével összefüggő keresetek tekintetében az Itv. 57. § (1) bekezdés *o*) pontja szerint illetékmentes, míg a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos keresetek az Itv. 62. § (1) bekezdés *f*) pontja alapján a tárgyi illetékfeljegyzési joggal érintett perkategóriába tartoznak.

[106] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperesek személyenként kötelesek az államnak megfizetni. Az illeték összegét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdése, a 46. § (1) bekezdése, és az 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Tájékoztatja a felpereseket, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetniük; megfizetésük során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[107] A Kúria a felperesek felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

[108] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 22.

Dr. Dzsula Marianna s.k. a tanács elnöke, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró